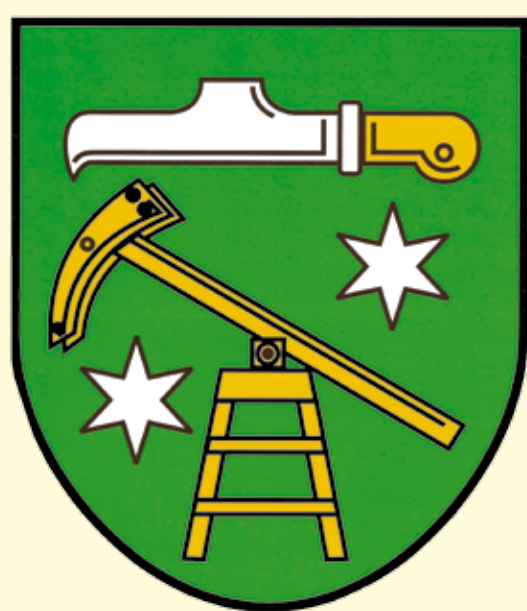

NEROSTNÉ BOHATSTVÍ A PRŮMYSL

Nejvýznamnější místo mezi nerostnými surovinami zaujímá výskyt přírodních uhlovodíků, tedy ložisek ropy a plynu. Z dalších surovin se téměř pod celým katastrem obce vyskytovala lignitová sloj. Lokálně byly těženy také panonské hlíny pro cihlářské účely. V 15. století byl v obci vodní mlýn a kovárna. Od poloviny 19. století obec pozvolna ztrácela zemědělský ráz a stávala se průmyslově-zemědělskou. Rozvoj umožnilo v roce 1841 i vedení železniční trati Břeclav – Přerov přes obec a těžba lignitu. Lignit používala do r. 1860 c. k. Ferdinandova severní dráha k vytápění lokomotiv, topilo se jím v domácnostech a sloužil k provozu skláren. Těžba byla ukončena v r. 1931.

TĚŽBA ROPY

Ložiska ropy a plynu se vyskytují zejména v pískovcových a slepencových kolektorech, dosahujících většinou mocností okolo 10 m, stáří se pohybuje od 10 milionů až po 25 milionů let. Těžená ropa má typickou hnědozelenou barvu. První úspěšný hlubinný vrt na ropu do hloubky 1228 m – Lužice 1 byl realizován v roce 1944 německou firmou Kohle-Oel-Union. Postupně bylo na celém ložisku (včetně katastru Mikulčic) realizováno 175 vrtů, z toho 68 těžebních. Les těžních věží pokrýl pozemky v okolí obce a na dlouhou dobu se stal nejvýznamnější dominantou krajiny. Nejhlubší byl vrt Lužice 177, situovaný poblíž lužického rybníku, dosáhl hloubky 1900 m.

První vytěžená ropa byla vykázána již v roce 1944 v rámci čerpacích pokusů. S postupujícím průzkumem se těžba ropy zvyšovala, až v roce 1953 dosáhla svého maxima téměř 28 tisíc m³. Od tohoto roku těžba ropy postupně klesá. Těžba plynu neměla v lužické oblasti nikdy výraznější a pohybovala se maximálně těsně pod dvěma miliony m³ v letech 1948 a 1967. Celkově bylo dosud z lužického naleziště vytěženo přes 440 000 m³ ropy a 14 milionů m³ plynu. V současné době již žádná těžní věž nestojí a těžba ložiska se nachází v závěrečné fázi. Dochází k postupné likvidaci těžebních sond a k rekultivaci pozemků sloužících k těžbě.

Stará sklárna

Groz Beckett

Sklárny

Roku 1850 byla postavena sklárna – Jindřichova huť, kde se vyrábělo lisované sklo. Z modrého skla se vyráběly dětské hračky, dále to byly cylindry, nádoby na petrolej, stínidla na lampy, lahvičky na parfémy, zavařovací sklenice, misky, košťáry, košťovacky. Od r. 1886 patřily sklárny akciové společnosti Glasshütten Werke vormals J. Schreiber a Neffen. Výroba skla skončila r. 1933, propuštěno bylo všech 276 zaměstnanců. V opuštěných prostorách bývalých skláren zřídili zemědělci Hospodářské družstvo. Po okupaci Československa se zde vyráběly dřevěné bedny pro německou armádu.

Výroba jehel

V r. 1948 v prostorách bývalých skláren zahájila firma Baťa, později Svit, přípravné práce na vybudování továrny na výrobu jehel. V roce 1950 byl tento závod připojen k tehdejšímu národnímu podniku Igla se sídlem v Českých Budějovicích. V roce 1990 se jméno společnosti změnilo na AKRA a o dva roky později proběhla její privatizace. Ta byla uskutečněna přímým prodejem akcií ve vlastnictví státu společnosti Groz-Beckert Kommanditgesellschaft, Německo. Od roku 2001 nese podnik jméno Groz-Beckert Czech, s. r. o. a zaměstnává přes 400 pracovníků.

Cihlářská hlína

V 19. století zde byla provozována také cihelna, ve které se pro místní využití vyráběly sušením cihly nazývané kotovice. Později, v roce 1861, zde byla postavena pec a na vypalování cihel a střešní krytiny. Cihlářská hlína byla těžena z jámy hluboké až 20 m. Počátkem minulého století se do jámy provalila spodní voda a vznikl rybník nazývaný Cihelna. Zde bylo později zřízeno koupaliště a restaurace. Dnes je rybník znám pod názvem Lužák a vedle koupání a příjemného posezení v místní restauraci slouží také k radosti rybářů.

Ve východní části katastru obce za tratí bylo nalezeno menší, dnes již vytěžené, ložisko ropy nazvané Hodonín-západ. Realizováno zde bylo 17 vrtů, dnes již převážně zlikvidovaných. Kromě vytěžení cca 24 tisíc tun ropy je ložisko významné tím, že byly ověřeny léčebné účinky u zdejších vrstevních vod, protože obsahují významný podíl jódu a brómu. Jódová voda ze sondy Hodonín 19 byla prvním zdrojem léčivé vody pro hodonínské lázně. Dnes se však využívá vydatnějšího zdroje této vody z oblasti Josefova.

TĚŽBA LIGNITU

Lignitová sloj se nachází těsně pod povrchem v místech za železniční tratí a směrem pod obec se postupně noří do stále větší hloubky – více než 100 m. Mocnost sloje se pohybuje mezi 3 až 6 m.

Těžba byla zahájena v roce 1843 v místech, kde uhelná sloj vycházela na povrch. První větší šachta Richard byla založena v roce 1845 v lokalitě Jalová, která se dodnes nazývá U Staré šachty. Další šachta Jindřich byla vybudována nedaleko nádraží směrem na Dolní Bojanovice. Jak postupovalo vyrubávání sloje, následovalo otevírání dalších šachet – Nový Jindřich, Valerie, Richardka, Kajetánka, Fridrich, Moravia. Poddolován byl i střed obce a celé území mezi obcí a tratí, kde jsou dodnes patrné protáhlé poklesy terénu způsobené zavalenými šachtami. Problémy při těžbě způsobovala pronikající voda a tekuté písky nazývané kuřavky, které se často provalovaly do šachet. Těžba lignitu v lužickém katastru byla zastavena v roce 1931 a část lignitové sloje zůstala nevytěžená. Těžba byla obnovena až o více než 50 let později, když byl v sousedních Mikulčicích uveden do provozu moderní velkodůl Mír. V roce 1995 byl důl zprivatizován a v současné době těží i dosud nevytěžený lignit v katastru Lužic. Těžba probíhá na území za obchvatovou silnicí Břeclav – Přerov a následky této činnosti jsou v přilehlých polích patrné výraznými sníženinami terénu.

Uhlí vytěžené z lužických šachet sloužilo k vytápění lokomotiv, používalo se v místních sklárnách, v domácnostech a také v hodonínských cihelnách. Uhlí těžené v současnosti je využíváno v hodonínské elektrárně.

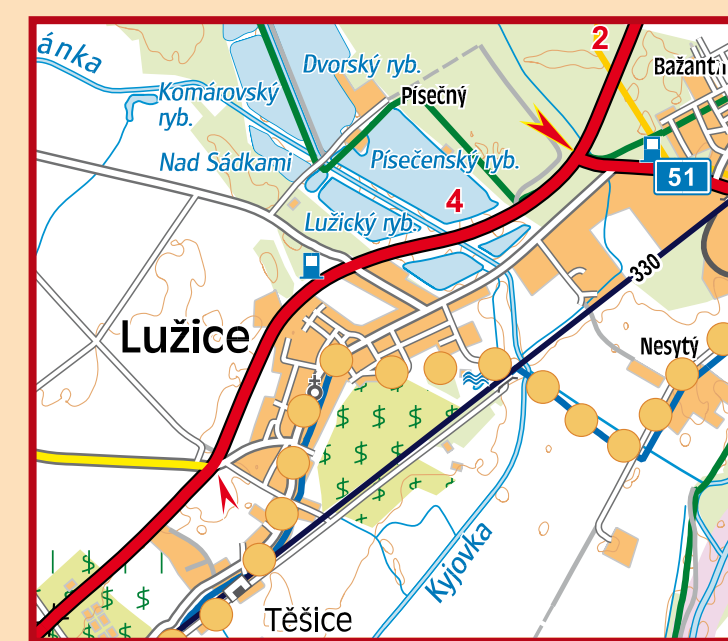

letecký pohled na Moravské naftové doly (MND)

www.luziceuhodonina.cz

SLOVÁCKÁ VINAŘSKÁ PODOBlast

Vinařská stezka Podluží

– široce rozkročená rovinami úrodného kraje vede vinařská stezka Podlužím. Pestrá trasa nabízí silnici s malebnými úseky mezi vinicemi, cestu po břehu rybníka i vítaný stín či závětrí lesní Doubravy. Pohostinné vinaře a lahodné víno najdete na Podluží téměř všude; v prusaňeckých Nechorách nebo v mikuleckých Búdách poznáte i živé vinařské společenství a ojedinělé ukázky lidové sklepní architektury. www.greenways.cz

